

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Spørgsmålet om efterlønnen taler økonomiministeren uden om. Det, det drejede om, var, at vi blev tvunget af EU til at åbne op for efterlønnen, så man kan tage den med sig til udlandet. Det kan godt være, det var rimeligt, men det var ikke noget, regeringen ønskede. Man strittede imod, men man måtte give sig over for EU. Og det viser så, at den politiske beslutningskraft allerede i betydeligt omfang er flyttet væk fra dette hus. Det er betænkeligt. Ministeren prøver at benægte det. Sådan er det.

Og så vil jeg spørge ministeren, når ministeren taler om, at vi skal have fred og vi skal have stabilitet og vi skal sikre beskæftigelsen: Er der ikke fred i Danmark og i Europa nord for alperne? Er der ikke stabilitet i Danmark? Er der ikke beskæftigelse i Danmark? Hvad er problemet i Danmark? Hvorfor skal vi afskaffe kronen og den danske kroneøkonomi, som mere end nogen sinde i dag er en fantastisk succes?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Altså lige ganske kort: Jeg bryder mig ikke om, at solidaritet udelukkende skal gøres til et spørgsmål om, om man er for eller imod ØMU'en. Det er simpelt hen urimeligt. Der er mulighed for at være solidarisk inden for ØMU'en, helt, helt sikkert. Der er også mulighed for at være usolidarisk inden for ØMU'en. Der er mulighed for at være solidarisk uden for ØMU'en, og der er mulighed for at være usolidarisk uden for ØMU'en.

Så jeg synes, det at sige, at hvis man er solidarisk, så skal man sige ja til ØMU'en, er totalt urimeligt. I stedet burde regeringen gå i gang med en diskussion af, hvordan Danmark kunne få en profil for en solidarisk politik inden for EU, en solidarisk udvidelsespolitik, en politik, der i højere grad sætter ind imod den internationale kapitalspekulation med en såkaldt Tobin-skat, som vi har foreslået adskillige gange her i Folketinget, for os gerne en politik, der sikrer mindstesatser på selskabsskatter, så man undgår dumping på det område.

Der er masser af muligheder for at føre en solidarisk økonomisk politik, selv om man siger nej til ØMU'en. Og i stedet for at gøre solidariteten til en forudsætning for ØMU-deltagelse burde man vende det om.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne sige til hr. Thulesen Dahl, at vismændene i deres rapport påpeger, at et medlemskab af den fælles valuta også vil mindske rentespændet. Det betyder, at renten bliver lavere, end den er nu. Det tror jeg stort set alle økonomer er enige om er faktisk.

Så kan man altid diskutere, om det er en stor forandring eller det er en mindre forandring – det er jo relativt, alt efter hvilke øjne der ser – men at rentespændet og renten bliver mindre ved en fælles valuta, tror jeg der er enighed om.

Til hr. Frank Dahlgaard: Der er fred i Europa, og der er høj beskæftigelse i Danmark. Det er slet ikke det, vi drøfter. Vi drøfter ideen med den fælles valuta. Ideen med den fælles valuta er, at økonomierne skal samordnes og vi skal hjælpe hinanden i stedet for at modarbejde hinanden, at det er slut med, at man kommer frem eller man klarer sig på bekostning af andre, som devalueringerne i 1970'erne var et eksempel på, og som ikke førte til noget frugtbart.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Holger K. Nielsen i, at solidaritet kan man selvfølgelig også have helt væk fra Europa, helt uden for euroen. Det er heller ikke det, jeg problematiserer. Jeg siger, at den fælles valuta som sådan, aftalen, regelsættet, ideen dybest set bygger på solidaritet.

Det betyder ikke, at man ikke kan have solidaritet i andre sammenhænge og en solidarisk profil. Men min pointe er, at den fælles valuta i sig selv bygger på solidaritet, fordi man vil hjælpe hinanden og afgive sine egne muligheder for at klare sig på bekostning af de andre, og det er det, jeg synes er en grundlæggende god idé.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Med formandens tilladelse: Det er nu en særlig fornøjelse, at det bliver éns tur.

Jeg synes, det har været en god debat, som har holdt sig i et jævnt leje, megen jævnstrøm, ikke så meget vekselstrøm og uden lynnedslag undervejs, og sådan skal det nok også være, når vi taler om alvorlige emner, som vi jo har gjort det i et antal timer.

Jeg vil gerne starte med Grønland og Færøerne og sige tak for to gode indlæg fra hr. Hans-Pavia Rosing og fru Ellen Kristensen.

Hr. Hans-Pavia Rosing var inde på en opfordring. Der blev sagt: Lad os springe berøringsangsten over, og lad os indlede en dialog også om Grønlands og Danmarks fælles fremtid. Jeg